63ste Jaargang. — Nr 45. Zaterdag 4 October 1919.

Men schrijft in te Tongeren bij J. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den uitgever Groote-Markt, nr 37-39, Tongeren.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Reclamen, vonnissen en andere artikels, voorraan of binnen in het blad : 1 fr. den drukregel.

15 Cmes het nummer.

TELEFOON 12.

TONGEREN, 4 OCTOBER 1919.

Naar den strijd.

Er begint stillekensaan gisting te komen in de geesten, beweging tusschen de menigte. Vergadering worden nu hier, dan daar gehouden; besprekingen en onderhandelingen hebben plaats; toebereidsels worden gemaakt. Men ziet en voelt, dat het tijdvak der kiesworstelling in aantocht is.

En 't zal dit maal geene gewone kiesworstseling zijn, dat ook wordt men van nu af gewaar.

Vooreerst is de inzet van den strijd grooter: men kiest ditmaal voor eene « Constituante », 't is te zeggen voor wetgevende Kamers, die de grondwet zullen te herzien hebben; die dus hoogst belangrijk werk zullen hebben te verrichten, werk waarvan in hooge mate de toekomst van ons vaderland zal afhangen.

De kiezingen geschieden vervolgens naar nieuwe grondslagen, namelijk bij toepassing van het Zuiver Algemeen stemrecht. Elke kiezer heeft ditmaal maar één stem; 't is dus het getal alleen dat den doorslag zal geven. Wie 't grootste getal aanhangers wint voor zijn program, die heeft de overhand.

De evenredige verdeeling der zetels tusschen de verschillende partijen zal daarenboven volgens nieuwe regels en strenger doorgevoerd worden.

Eindelijk gebeuren de kiezingen met nieuwe elementen. De jongelingen van 21 tot 25 jaar, die tot hiertoe aan de kiezingen voor de Kamers van Volksvertegenwoordigers geen deel mochten nemen; die van 21 tot 30 jaar, tot hiertoe uitgesloten als kiezers voor den Senaat, nemen nu aan de stemming deel. En hun getal is zeer aanzienlijk, zoodat zij eenen grooten invloed kunnen uitoefen op den uitslag van de kiezingen. Er zijn ook eenige vrouwen opgenomen in het kiezerskorps, doch hun getal is nog te gering om in een of anderen zin den doorslag te geven aan de stemming.

Laten wij hopen dat de gisting, welke zich allerwege lucht geeft, tot geene verdeeldheid in onze rangen leiden zal; dat men in alle groepeeringen en politieke middens zal beseffen dat juist de belangrijkheid van den strijd een spoorslag moet zijn om met vereenigde krachten den aanval van den vijand af te weren.

Immers, dan alleen mogen wij op eenen alles zins gewenschten, gelukkigen uitslag rekenen.

* * *

Het Kiezerskorps van het arrondissment Tongeren in 1914 en 1919.

Op verzoek van verschillende lezers, geven wij hier nogmaals de samenstelling van het kiezerskorps voor de Kamer van Volksvertegenwoordigers van arrondissement Tongeren, in 1914 en in 1919. Men zal door de volgende cijfers kunnen zien welke verandering de invoering van het algemeen stemrecht op 21 jaar in ons kiezerskorps teweeg gebracht heeft:

In 1914, waren er:
23951 Kiezers met 38380 stemmen.

In 1919, waren er:
27496 mannen.
142 vrouwen.

27638 Kiezers 27638 met stemmen.

Er is dus in 1919 een verschil van 3687 kiezers **meer** en 10742 stemmen **minder**.

De taak der jeugd.

Groot en schoon is de taak van 't jeugdig geslacht, dat tegenwoordig opkomt, en zwaar is de verantwoordelijkheid die weldra op zijne schouders wegen zal. Het is immers geheel de toekomst van België, die de jongelingen van heden, welke de mannen van morgen zullen zijn, verzekeren moeten: en om weerdig te zijn van hunne voorgangers die het land hebben doen groeien en bloeien in vredestijd, en het vrij vochten in de bange oorlogsjaren, zullen zij kloek hun man moeten staan. Voor niemand onder hen mag 't schoon woord van vaderlandsliefde een ijdel woord zijn: het is eene werkelijkheid die aan allen offers vragen zal. Het is een machtig plichtbesef, dat niet naar persoonlijke voordeelen streeft maar naar het goede van het gansche volk. In zulke edele gevoelens moet de jeugd opgeleid worden om zoo op het beslissend oogenblik noch moeite noch last te sparen, als het heil van het land op het spel staat.

Tegenwoordig verheerlijkt men de soldaten en de burgers, die als martelaars hunner vaderlandsliefde onder den oorlog gevallen zijn: dit is wel en zeer wel. Bij elke vergadering van politieke, godsdienstige of sociale maatschappijen wordt er hulde gebracht aan de leden die België hielpen vrij vechten; in alle prijsuitdeelingen, werden de jonge leerlingen aangespoord om de helden die de Duitschers bekampt en overwonnen hebben, na te volgen en trouw te blijven aan de belgische nationale vlag. Zoo moet het zijn; maar het mag bij die algemeenheden niet blijven. In lange jaren zal er hoogst waarschijnlijk geen oorlog bij ons te voeren zijn: doch! de vaderlandsche deugden die juist met de christene deugden overeen stemmen en onze soldaten op de Yzeroevers als leeuwen deden vechten, moeten op een ander gebied doch met denzelfden glans in onze werking uitschitteren. Aan ouders, opvoeders, onderwijzers, aan allen die de leiding der jeugdige zielen op zich nemen, behoort het de toekomst voor te bereiden.

Den waren toestand van ons land moeten wij vlak in de oogen zien. Op stoffelijk gebied is het verarmd, uitgeplunderd, terneer geslagen; en onze handel en nijverheid zijn schier dood. Op zedelijk gebied is er bij velen een onverzadbare zucht naar genot ontstaan, die wij na de langdurige oorlogsontberingen eenigszins begrepen kunnen, maar die voor het noodige opbeuren van België een dreigend gevaar oplevert. De tucht die den arbeid van allen tot een alvermogend middel van herwording samensnoert, verslapt; en er is een gansche politieke partij, die op revolutie uit is, en door een akelig en klassenstrijd nog meer verdeeldheid in het land zoekt op te stoken. Op godsdienstig gebied herleeft de strijd tegen de katholieken; en onlangs hebben wij dweepende vrijdenkers en verstokte liberalen den oorlog tegen de godsdienstige opvoeding van het kind hooren aanprediken, en verwaande slechten stellen aan de regeering. Rondom ons hooren wij met eene angstige bezorgdheid vragen: — Waar gaan wij naartoe?

Het antwoord luidt: — Wij gaan daar waar wij willen gaan! en vermits er jeugdige krachten onontbeerlijk zijn om in den jaranlangen arbeid, die ons te wachten staat, deze gevaren van ons af te weren, het antwoord luidt nog hepaalder: — Wij gaan daar waartoe wij de jeugd opleiden! Willen is kunnen; en indien wij vast besloten zijn het heil des vaderlands te bewerken, het allereerste middel is de jeugd, die met het uitvooren der taak zal belast zijn, tot den strijd te wapenen.

De allereerste vereischte bestaat in ze te gewennen aan den arbeid, en wel aan een teverigen en offervaardigen arbeid, die in zich zelf zijn genot vindt en hier is de vruchten van dien persoonlijken arbeid te mogen plukken. Onze soldaten van den Yzer mogen hier tot voorbeeld strekken. Toen zij in 1914 door Koning Albert opgeroepen werden hebben zij zich onvoorwaardelijk rond onze driekleurige vlagge geschaard. Vooraleer het vuur in te gaan, hebben zij zich op een bepaald getal uren strijd niet beperkt; zij hebben het getal kogels of de hoeveelheid schroot die zij wilden trotseeren, op voorhand niet vastgesteld, en de vurigheid hunner offervaardige vaderlandsliefde op voorhand niet afgemeten. Neen! zij hebben gevochten ter dood toe, dag en nacht als het zijn moest; en den oorlog hebben zij gewonnen! Nooit is den vijand over den Yzer geraakt. Nu worden zij naar verdienste verheerlijkt, en zij hebben het recht de lauweren te dragen die zij behaalden.

Op ekonomisch gebied is de arbeid in landbouw, nijverheid en handel ook een strijd, waar wij met alle vreemde volkeren te kampen hebben, en waar wij moeten de zege behalen! De duurte des levens komt voort uit de schaarsheid onzer voortbrengsels: indien wij willen leven en onzen vorigen voorspoed herwinnen, moeten wij meer en beter voortbrengen dan voorheen: wij moeten werken zonder onze moeite te sparen.

Er is tucht noodig, die alle bijzondere krachtinspanningen ineen sluit, en een volk onoverwinbaar maakt ook in zake van stoffelijken voorspoed. Onze duitsche vijanden geven ons hier eene les die wij in den wind niet mogen slaan. Zij, die na verslagen liggen door de verbondene legers der Bondgenooten, roepen uuid dat zij door de tucht van hunne sterk ingerichte nijverheid hun te overwinnaars zullen overwinnen. De socialisten die in Duitschland meester zijn, gaan zoo verre dat zij er alle werkstaking verbieden! Hemelbreed is het verschil met onze belgische roode opstokers, die maanden en maanden het hernemen van den arbeid bij ons belemmerd hebben, en in plaats van eendracht onder eene vaste tucht, de tweedracht en den strijd der maatschappelijke standen aanhitsten. Tegen die doodlotige politiek, die ons naar den afgrond voeren zou, moet de tucht en de redelijke gehoorzaamheid van jongs af in aller herten ingeprent worden. Wij herhalen wat wij vroeger reeds gezegd hebben: de roode klassenstrijd is verraad tegen volk en Vaderland.

Bij onze jeugd is er ook eene diepe godsdienstige zin onontbeerlijk; want de offers die de vaderlandsliefde van ons vraagt, kunnen slechts uit een diep plichtbesef spruiten, dat buiten het geloof en de godsdienstige opvatting van het leven nooit heerschen zal. Niet alleen omdat onze katholieke godsdienst waarheid is maar ook dat een ongodsdienstig land noodzakelijk vergaan zal, moet de jeugd die de toekomst van België bewerken zal, plicht voor genot, rechtveerdigheid voor eigen lust, eerbied voor eigenwaan leeren plaatsen, en die overtuiging grondvesten op de christene zedenleer, ten allen tijde, maar nu meer dan ooit, ware de verplichtende school zonder God een echte aanslag tegen de duurzaamste belangen van het vaderland.

Die waarheden moeten gezegd zijn; want onze jeugd, wier taak ontzaggelijk groot zijn zal, heeft het recht op den rechten weg geleid en nu reeds met de noodige wapens voorzien te worden! Alle valsche toegevendheid ware hier ongepast.

Algemeene Christen Onderwijzersbond

VAN BELGIË.

De negen gouwvoorzitters van A. C. O. B., bij hoogdringendheid te Brussel « Patria » vergaderd op Zondag 28 September, namen de volgende beslissing:

1.) Krachtdadig de besluiten staande te houden genomen in de algemeene vergadering van 31 Augustus en de werking door te zetten om de onmiddellijke stemming te bekomen van het voorstel Marck-Buyl, met de noodige wijzigingen;

2.) Meer dan ooit de gelijkheid van al de scholen voor de wet en de vastheid van bediening voor al de onderwijzers te eischen;

3.) De eischen van de onderwijzers-soldaten volop te steunen alsmede zich te blijven bezig houden met de belangen der gediplomeerden van 17-18.

4.) Ook de werking door te zetten om de loopende pensioenen in overeenstemming te brengen met het nieuw barema.

Dringende voetstappen werden reeds aangewend door den heer Algemeenen Voorzitter De Bruyne bij den nieuwen Minister ad iterim van Wetenschappen en Kunsten.

Het Bureel van het A. C. O. B. zal op heden 29 September zich ook naar den heer de Brocqueville begeven.

Dat de onderwijzers moed houden! De barometer klimt.... klimt.... Welhaast teekent hij schoon weder!

De Gouwvoorzitter,
G. VAN WINKEL.

* * *

Aan al de Katholieke Kamerleden werd het volgend snelbericht gezonden:

« De negen gouwvoorzitters van het A. C. O. B. » op 28 September te Brussel vergaderd, rekenen stellig op uwe tegenwoordigheid en uwe » gunstige stem in de afdeelingen (secties) der » Kamer, op Woensdag 1 October, wanneer het » wetsvoorstel Marck-Buyl, enz. ter sprake zal » komen.

» Zij vragen meer dan ooit gelijkheid van al » de scholen voor de wet, (ditmaal klaar en » bondig in de Grondwet) en de vastheid van » bediening voor al de onderwijzers. »

De algemeene secretaris,
G. VAN WINKEL.

BUITENLAND.

Nederland.

Zou er iets broeien?

Er schijnt in Duitschland wat te broeien. Te Amerongen kwam zekere Lincoln aan, in gezelschap van zekeren Herr Anderson.

Trebitsch Lincoln was Engelsch parlementslid von Darlington. Hij spioneerde voor Duitschland. Hij werd door Amerika uitgeleverd in 1916 Engeland veroordeelde hem tot drie jaar dwangarbeid en voerde hem, na uitzitting der straf, naar Duitschland.

Hij noch Anderson slaagden er echter in tot bij den gewezen keizer te geraken.

Aan een dagbladschrijver verklaarde de gewezen verspieder Lincoln:

Het spijt mij u niets te kunnen zeggen voor mijn vertrek uit Amerongen. De waarheid is dat er niets te zeggen valt. Ik kwam hier belast met eene private aangelegenheid en keer als zoodanig naar Berlijn terug. Als ik u een raad geven mag zou ik niets seinen dat eenig officieel belang aan mijn bezoek te Amerongen zou vastknoopen, want zulke verklaring zou vast tegengesproken worden door personen waarmede ik eenig aangenaam onderhoud had van bijzonderen, persoonlijken aard.

Zoo eindigt voorloopig dit avontuur.....

Frankrijk.

Ernstige verklaringen.

Te Couy-sur-Ourcp is een soldaat teruggekeerd, zekere Mauget, die in 1916 krijgsgevangen genomen werd en er thans in slaagde uit Duitschland te ontvluchten, waar hij nog gevangen gehouden werd.

Hij hangt een akelig tafereel op van het lijden dat hij in zijne gevangenschap te verduren had en verklaart dat er nog tal van Fransche soldaten in Duitschland weerhouden worden en in onderaardsche kerkers gevangen zitten.

Duitschland.

De ijdelheid en vergankelijkheid van wereldsche zaken moet reeds zwaar drukken op 't gemoed van den gewezen keizer. Nu komt er dit droevige nog bij, dat zijn afbeeldsel, alsmede dit van den kroonprins, uit alle duitsche scholen en openbare lokalen verwijderd worden. Destijds aanzien als een God en een kinderschrik, is hij thans niets meer dan een gewoon sterveling, zonder vaderland en eigen tehuis. De man zal echter niets te kort komen, iets wat het geval niet is met duizenden ongelukkigen door hem ten onder gebracht.

Het Duitsch Ministerie heeft tegenover de Vredesconferencie te Parijs, de schriftelijke verbinding aangegaan, dat art. 61 der nieuwe Grondwet, die een Bondgenootschap tusschen Duitschland en Oostenrijk voorziet, als niet bestaande zal aanzien worden. Dit artikel was in strijd met het Vredesverdrag.

Amerika.

De automatieke telefoon.

Den 1 Januari aanstaande komt in New-York de nieuwe uitvinding in voege. Er is kwestie van den automatieken telefoon. Elk telefoontoestel zal voorzien worden van eene ronde schijf, waarop verschillige reeksen cijfers geteekend zijn. Bij middel van een sleutel kan men de cijfers bijeen voegen, zoodat men het gewenschte nummer bekomt, en dan hoeft men maar op een knoop te duwen om het nummer op te bellen. De verrichting gelukt heel goed op deze der veiligheidssloten van een kofferfort waar men verschillende letters of cijfers moet samenvoegen om het slot te doen opspringen.

De automatieke telefoon is in Amerika reeds beproefd geworden en heeft zulke bevredigende uitslagen opgeleverd, dat hij met Januari aanstaande in New-York reeds in voege komt

Gemengde berichten

Zijn talisman.

Toen Wilhelm van Hohenzollern nog keizer was in het Moffenland, droeg hij bij groote gelegenheden een ring, versierd met een zwartachtigen steen, die zelf niet kostbaar mocht geheeten worden. 't Was de dierbaarste, de meest vereerde talisman van de familie der Hohenzollerns. Aartsdom — in hunne bijgeloovigheid — geloofden de keizerstelgen dat die steen door eene pad neergelegd was op het bed der echtgenoote van den Grooten Keurvorst Jan Cicero. De steen, in eenen ring gezet, werd door Frederik I ter hand gesteld aan zijn zoon Frederik den Groote, die aan de zonderlinge paddengeschiedenis geloof hechtte.

De grootvader van Wilhelm de Mijneedige, de oude keizer Wilhelm, die de grondlegger was van het duitsche keizerrijk, hield die geschiedenis ook voor waarheid. Natuurlijk was zulks ook het geval met zijn kleinzoon, die alles geloofde wat men hem wijs maakte.

De Hohenzollerns zijn altoos zeer bijgeloovig geweest. In hunne familie is het eene overlevering geworden dat, telkens een Hohenzollern, 't zij man of vrouw, gaat sterven, de « Witte Vrouw » in het paleis van Berlijn komt spoken. Nu dat het paleis niet meer door de Hohenzollerns betrokken is zal de « Witte Vrouw » hare spokerijen elders gaan uitvoeren. Is het te verwonderen, dat lieden die aan dergelijken onzin geloof geven, waarde hechten aan de kracht van den eersten den beesten steen die door eene pad op het bed eener keurvorstin zou gelegd zijn?

Wat er thans van den ring geworden is, weet men niet. 't Valt echter te gelooven dat hij ergens weggestopt is in een veilig hoekje der verbijlplaats van den gewezen keizer. In alle geval, te betwijfelen is het niet dat de onmachtige talisman thans maar in een kwand reukje staat bij Wilhelm. En zoo kan zelfs een onnoozele zwarte steen dagen van grootheid en dagen van verval kennen.

De eigendommen van ex-Wilhelm II.

Vertegenwoordigers van Pruisische ministeries zijn sedert garuimen tijd reeds aan het onderhandelen met de gevolmachtigde van den ex-koning Wilhelm II, om tot een bevredigende oplossing te komen van de financieele belangen die, én den staat, én den gewezen koning aangaan. Er wordt ijverig getracht geen van beide partijen te kort te doen.

Het privaat vermogen der Hohenzollern wordt op dit oogenblik op meer dan 300 millioen mark geraamd. Meer dan 100 millioen zijn belegd in aandeelen en hypotheken. Een aanzienlijk gedeelte is belegd in grondbezit. Wilhelm II heeft in hooge mate bijgedragen tot vermeerdering van dit vermogen.

Een moeilijkheid levert op, het aflossen van de Kroonrente. In 1821 kreeg de staat Pruisen kroondomeinen, doch moest daarvoor jaarlijks de kroon 2 1/2 millioen « Thaler » geven. De gevolmachtigde van den ex koning stelt nu voor, de kroon het twaalfvoudige van deze rent uit te betalen, om deze rente af te koopen, dus 92 millioen mark ongeveer. De ex-koning zou dan dit bedrag aan den staat betalen als de grootste helling in eens op zijn vermogen.

De ex-koning bezit in Pruisen meer dan zeventig kasteelen en kasteeltjes, van welke vijf en twintig in en bij Berlijn.

De vertegenwoordiger van Wilhelm II wil het eigendomsrecht zoo lang mogelijk onbeslist laten. Doch de staat dringt op spoedige klaarheid aan, omdat zij de kosten voor het onderhoud moet betalen.

Amerikaansche bezoekers.

De regeering der Vereenigde-Staten heeft de moeilijkheden opgeheven tegen het verleenen van reispassen en weldra zullen wij nu de toeristen den Oceaan zien oversteken om onze verwoeste streken te doorreizen.

De eerste expeditie is vertrokken 2 October uit New-York, op de « Mauratonia », een der grootste stoomers van de Cunardlijn.

De passagiers van deze boot zullen behalve het verwoeste Vlaanderen en de andere vernielde gewesten, Ieperen, Leuven, enz. inbegrepen, ook Antwerpen, Brussel, Gent, Brugge, enz., bezoeken — Oostende en Zeebrugge niet te vergeten.

Hun bezoek zal beginnen op 20 October, onder de leiding van luitenant Geo Whiting Seaton, die deel maakte van het « Visitors Bureau » van 't Amerikaansche leger te Parijs.

De reizigers zullen ingelicht worden gedurende hun verblijf in België door het « Office Central d'Information. »

De groep der « Mauretania » zal echter slechts eene voorwacht uitmaken van de groote massa, die later volgen zal — want men verwacht minstens een millioen bezoekers.

Op alle schepen, die na den winter naar Europa oversteken, neemt men schikkingen voor het vervoeren van reizigers.

Men verwacht er uit alle streken: Buffalo, Philadelphia, Washington, Denver, Des Moines, New-Orleans, Los Angelos zullen elk hunne contingenten leveren.

Buiten dit alles worden door handelskringen, door dagbladen en andere inrichtingen gezamentlijke reizen ingericht, behalve de groote karavanen, ontworpen door de rondreisagentschappen.

Staking op het Engelsch spoorwegnet.

De algemeene werkstaking is zaterdag in Engeland uitgebroken en de spoorarbeiders hebben het werk verlaten.

Het aantal stakers bedraagt naar globale schatting 965 000. Uit Amerikaansche en Fransche arbeiderskringen is reeds steun toegezegd.

Het treinverkeer is zoo goed als geheel onderbroken.

De regeering heeft een vervoerdienst ingericht om de bevoorrading te verzekeren.

Uit alle deelen van het land wordt de regeering hulp geboden. 't Zijn vooral gedemobiliseerde soldaten en matrozen, die zich ten dienste stellen.

M. Lloyd George telefoneerde den voorzitter van den raad van het graafschap Carnarvon dat er nooit in Engeland zulke onrechtvaardige staking uitgebroken is. Zij is onuitlegbaar.

De regeering heeft gevraagd twee of drie dagen desnoods te wachten De werklie hebben geweigerd De diensten waar het heil van het land afhangt, werden echter zonder verwittiging onderbroken.

De regeering is van oordeel dat de staking een middel is van zekere personen om hunne verzuchtingen te doen zegevieren. M. Lloyd George noemt haar eene anarchistische samenzwering.

In 't belang van het land zal de regeering de uitdaging aanvaarden. Zij zal alle middelen aanwenden om de orde te handhaven en doet hiertoe een beroep op het land.

De bevoorrading. — De bevoorrading der groote steden, en voornamelijk van Londen, is door de zorgen der regeering op bevredigende wijze ingericht. De melkbevoorrading heeft wat te lijden gehad. De bevolking heeft slechts een half rantsoen melk kunnen bekomen, daar de noodige hoeveelheid, bij gebrek aan vervoermiddelen, niet konden aangebracht noch uitgevoerd worden. In dien toestand is er ook merkelijke verbetering gekomen. De ijskelders van Londen zijn nu opgepropt met allerlei eetwaren, voornamelijk melk en vleesch. Meer dan 5000 automobiels hebben deze bevoorrading aangebracht en gaan voort met de bestaande stocks aan te vullen. De uitverkoopers en handelaars zijn ruimschoots voorzien van alle eetwaren, om de bevolking naar behooren te bedienen. De menschen zullen wat meer te voet loopen, doch dat is maar een half kwaad. 't Buzonderste is dat de bevoorrading verzekerd is

De regeering heeft de bevolking verzocht zoo zuinig mogelijk te zijn met kolen, petrol en licht, daar de bevoorrading in die artikels wat moeilijker is.

Het is eene vrouw, miss Hopwood, die aangesteld is als diktator der voedselbevoorrading voor de stad Londen met hare vijf miljoen inwoners.

Onze vorsten naar Amerika.

De reis van onze koninklijke familie op de « Georges Washington », wordt onder de beste omstandigheden voortgezet. Hunne Majesteiten worden met de grootste voorkomenheid bejegend, al de Amerikanen weten dat, toen president Wilson het beste schip aan de beschikking van den Koning stelde, deze verzocht heeft dat het te vooren genomen beslint, een contigent aan boord te nemen, zou worden uitgevoerd, en dit om de repatrieering der troepen geen afbreken te doen. Verleden Zaterdag, aangewezen dag van algemeene inspectie, naar de voorschriften van de Amerikaansche marine, namen de Koning, de Koningin en de Prins door hun gevolg begeleid, de fusiliers en matrozen in oogenschouw, alsmede de 900 soldaten die naar hunne haarden terugkeerden. Al de militairen werden door Colonel Kimbell voorgesteld.

Tijdens de plechtigheid liet een muziek zijne lustige stukjes hooren.

Ook de verblijven van de soldaten en de bemanning kregen bezoek van de vorstelijke passagiers. De Koning sprak met de soldaten op de vertrouwelijkste wijze, vooral met hen die in Frankrijk of Archangel gestreden hebben. Verscheidene officieren, matrozen en soldaten gaf Albert I belgische decoratiën.

In den namiddag, en ter eere van Prins Leopold werden allerhande spelen ingericht. De Koning ontving opvolgentlijk de Belgische en Amerikaansche journalisten in verhoor.

Hij handelde over de Amerikaansche genegenheid, de heropbeuring van België en de toekomst van Congo. Generaal baron Jacques, door Amerikaansche journalisten geinterviewd, verhaalde zijn Amerikaansche veldtochten, zijne deelname aan de verdediging van Luik en aan de uitvallen van Antwerpen.

Ook de verdediging van Dixmude, de veldslag van Merckem en het laatste offensief werden ten berde gebracht. Op verzoek van de Amerikaansche journalisten, zond hij per radio een brief aan de Amerikaansche wapenbroeders, die reeds tot hunne haarden waren weergekeerd

Duitsche vliegers naar Rusland.

Zij vervoerden 300 millioen roebel.

Het Rumeensch persbureel deelt mee dat vier duitsche officieren bij Flotin, in Bessarabie aangehouden werden op het oogenblik dat zij uit een vliegtuig stapten, dat door een motodefect tot landen gedwongen was.

De officiers wilden niets meer zeggen dan dat zij op weg waren naar Rusland.

Het vliegtuig was een groote tweedekker met vijf motoren. Het vervoerde 300 millioen roebels in papier alsook een volledige inrichting tot het drukken van bankbriefjes

Het dreigende oorlogsmonster.

Voorspelling van graaf Berchtold.

Bern, 30 Sept. — Men seint uit Weenen: Graaf Berchtold legde aan den verslaggever der « Neue Freie Presse » lange verklaringen af nopens de onthullingen naar aanleiding van het Oostenrijksche Roodboek.

Hij betreurt dat deze onthullingen niet onpartijdig bleven; het onderzoek der archieven werd overgelaten aan gedweete werktuigen van de partij die aan 't bewind is, zonder rechters, belichten noch getuigen.

En graaf Berchtold voegde er aan toe: Men streeft thans naar toenadering in Europa, door de schuld van den oorlog te schuiven op twee groote dooden van het wereldgeschil: het Tsarenrijk en de Donou-Monarchie, doch de verantwoordelijkheid van den oorlog wijkt reeds voor die van den vrede. De toekomstige oorlog doemt reeds aan den horizont op en schijnt al even onvermijdelijk als die welke ternauwernood ten einde is.

Hoe Mahommed eens onderteekende.

Men weet dat Mahommed noch lezen, noch schrijven kon. Vandaar dat er geen stuk schrift, geen document bestaat, dat zijn naam als onderteekening draagt.

Toch is er een document, dat hij eigenhandig onderteekend heeft.

Gedurende zijne reizen en veldtochten door Arabië bezocht Mohammed dikwijls het beroemde klooster op den berg Sinaï waar hij bij de christelijke monniken steeds gastvrijheid vond. Om de monniken hiervoor zijne dankbaarheid te betuigen, liet hij een document opstellen, waarbij hij het klooster groote voorrechten schonk en het van alle belastingen vrijstelde.

En om het document te onderteekenen, doopte hij zijn rechterhand in den inktpot en drukte deze in haar heelen omvang op het stuk af. Het document wordt heden ten dage nog te Constantinopel bewaard.

Postzegels « Luiker-Perron ».

Weldra zal het publiek zich nieuwe 25 centiem-postzegels « Luiker-Perron » kunnen aanschaffen. Ter gelegenheid van de nationale feesten, heeft men te Luik, wegens de alsdan heerschende nijverheidsverwikkelingen, maar een beperkt aantal dergelijke postzegels kunnen verkoopen. Doch de aanmaak dier nieuwe postzegels wordt krachtig doorgezet en eerstdaags zullen alle postkantoren ervan voorzien zijn. Opnieuw wordt er op gewezen, dat de postzegel « Luiker Perron » bestemd is tot vervanging, voor goed, van den huidigen 25 centiem-postzegel met 's konings beeltenis.

— De postzegels van de zoogenaamde bevrijdingsreeks, zullen weldra verschijnen, naarmate dat het afdrukken vordert.

Ristitutie!

Wij hebben onlangs het bericht van het duitsche Staatsblad afgekondigd, waarbij de duitsche regeering hare onderdanen verzoekt en gebiedt al de in België of in Frankrijk door hen gestolen voorwerpen aan te melden, zulks om restitutie te kunnen doen. We vergeten er toen bij: de dieven zullen eindelijk gekend zijn! Dat is glad verkeerd. De Duitschers moeten wel voor den 15 october 1919 de gerobberde voorwerpen inleveren. Doch zij zijn niet verplicht er hunnen naam bij te voegen. Dat is maar halfwerk.

Broodgraan.

Op 15 September 1918 hadden de landbouwers aan het Nationaal Comiteit 147,380 zakken van 100 kilo broodgraan geleverd.

Op 30 September 1919 hadden onze landbouwers aan de Aankoopkommissie nog slechts 63 947 zakken geleverd.

Op dien datum hadden de beide Vlaanderen, de provincie Antwerpen en Luxemburg nog geen kilo graan aan de regeering verkocht.

Ziehier hoe op dit oogenblik de leveringen gedaan werden:

Brabant,	19 509	zakken.
Namen,	13.672	»
Henegouw,	11,467	»
Luik,	13,722	»
Limburg,	577	»
Totaal	58,947	